

isvrigt, dersom der i et enkelt Tilfælde var Lovtol derom, stod i Toldvæsenets Magt at indrømme Godtgjørelsen. Hvad derimod angaaer Maltekeerne, da have jo disse netop gjort den tilfattede Nytte, idet Mælken af dem er bleven brugt, og det synes saaledes mindst at stemme med Lovgivningens Grundsatninger, at Godtgjørelse betales for disse Køer, naar de udføres, for igjen at indføres, Noget, som ogsaa er blevet udtalt her i Thinget af andre Landsthingsmænd.

Jeg bør heller ikke tilbageholde for Thinget, at den nysnævnte Toldembedsmand har erklæret, at det vilde blive næsten umuligt at faae alle de Varer expederede, hvorfor der vil kunne fordres Godtgjørelse, naar Udvalgets Majoritets Forslag gaaer igjennem, og som kunne ventes at blive udførte den 31. Marts 1852. Jeg maa bemærke, at i Brændeviinsbrændernes Andragende, som netop har givet Anledning til, at dette Spørgsmaal er reist, fordres der Godtgjørelse for 1200 Maltekeer, som, naar Majoritetens Forslag bliver antaget, alle maae ventes udførte paa denne ene Dag, da man daglig skal bruge Mælken deraf, og ei i længere Tid kan have dem udenfor Byen. Der er fremdeles her i Byen flere hundrede Indvaanere, som handle med og have Beholdning af Kød, Flæsk, Smør og andre slige consumtionspligtige Varer, og som alle ville blive berettigede til at erholde Godtgjørelse for deres Beholdninger, som man da naturligviis maa vente, at de, som siden skulle sælge dem, ville føre ud af Portene. Dertil kommer endeel Havre og Andet, som ligeledes vil udføres; og naat man da betænker, at dette skal expederes og eftersees i 4 Udsørselsporte paa samme Tid, som den øvrige Vogn- og Personførdse indad og udad skal finde Sted, saa synes det mig, at denne Embedsmand har Ret, naar han forudsætter, at der deraf vil flyde meget store Banffeligheder; og jeg kan ikke see, at der vilde blive Andet for, end at man spærrede den frie Tilgang for de nærmeste Gader ved Portene, og at man kun sætviis lod Folk komme frem, det ene Sæt efter det andet, saamange ad Gangen af dem, som der er Plads til at expedere. Men dette vil ved Færdsele i Kjøbenhavn have ikke saa Ulemper tilfølg-

At de 86,000 Rbd., som Statskassen har udrødet mere til Kjøbstæderne i Tidsrummet fra 7. Octbr. 1850 end i samme Tidsrum i 1849, vil jeg gjerne indrømme, at endeel er for udført Brændeviin til Slesvig; men jeg maa dog bemærke, at, da Godtgjørelsen for denne Udsørsel til Slesvig for Kjøbenhavns Bedkommende kun har udgjort 17,000 Rbd., og den neppe har været større for Kjøbstæderne, saa falder dog den allerstørste Deel af hine 86,000 Rbd. paa andre consumtionspligtige Varer, hvoraf der ogsaa ere store Beholdninger i Kjøbenhavn. De øvrige Provisioner, som ere udførte til Slesvig, kunne vel heller ikke have stor Indflydelse, hvorfor Grev Spønnek ogsaa har antaget, at Statskassen vil være udsat for at lide et ikke ubetydeligt contant Pengetab ved det Forslag, som her foreligger fra Udvalgets Majoritet.

Med disse Bemærkninger skal jeg, hvis Thinget ikke vil lade det blive ved den Affattelse af Lovforslaget, som i Folkethinget er vedtaget, og hvori Finanzministeren paa Regeringens Vegne har erklæret sig enig, anbefale det af 5 ærede Medlemmer, 3 af Udvalget og 2 andre ærede Medlemmer, stillede Forslag som billigt og fferuende de Ulemper og den Mangel paa Overensstemmelsen med Lovgivningens Grundsatninger, som ligge i det andet Forslag. Isvrigt skal jeg som et Argument for at lade den foreliggende Lov her i det Hele taget blive som den er, endnu tilføie, at der, som det allerede af den ærede Ordfører er bemærket, jo gaaer en lang Tid hen, hvori de Bedkommende kunne forberede sig, og at navnlig de Handlende, som jeg snarest maatte ansee for at have et billigt Krav paa Godtgjørelsen, paa den anden Side, foruden hvad der ellers vindes ved Consumtionens Affattelse, fremtidigen vinde ikke lidet ved at befries fra det Besvær og den Uleilighed, de hidtil have været undergivne ved at søge og erholde Consumtionsgodtgjørelserne.

Hvad angaaer det andet og mindre betydelige Forslag, at Minimum for Godtgjørelsen for Consumtionen skal være 2 Rbd. istedetfor 1 Rbd., da har jeg tidligere meddeelt Thinget, at Grev Spønnek antager, at det burde forblive ved de 2 Rbd., en Gjenstand, som jeg